

HANELOVY LISTY

ČÍSLO 2 L. P. 2014 WWW.HANEL.WBS.CZ

O LIDECH A ŽIVOTĚ V KAŽDÉ DOBĚ

Nejde o to historii opakovat, ale ji ctít

Slova *škola* - *školní* skloňují děti snad od chvíle, kdy se přiblíží doba vstupu do tohoto zařízení. Nejstarší generace má jistě v živé paměti školní škamna, břídlíkové tabulky, pana či paní řídící i tzv. přespolečáčky, spolužáky, kteří chodili do školy někdy i několik kilometrů z okolních vesniček a samot. Dnešní školáci už možná nevědí, že v minulosti nebyla školní docházka povinná, že i po jejím zavedení od r. 1774 se tato povinnost často nedodržovala nebo obcházela stejně jako obsah a úroveň výuky. V jakých podmínkách se děti učily a učitelé vyučovali už zní téměř neskutečně. A přece se zachovaly krásné učebnice a učební materiály, některé přímo obdivuhodné didaktické pomůcky, svědčící o dobré práci celé řady mimořádně nadaných učitelů.

Fakta a zajímavosti z historie základní školy

V r. 1774 - za vlády Marie Terezie byla zavedena všeobecným školním řádem povinná šestiletá docházka ve školách normálních, hlavních nebo triviálních. Ve školách triviálních, které navštěvovaly děti na venkově a městská chudina, se vyučovalo pouze tzv. TRIVIUM: čtení, psaní, počítání a náboženství.

Úroveň vyučování bývala „všelijaká“. Do doby tereziánských reforem nebylo pro učitele organizováno žádné zvláštní vzdělávání. I po roce 1774 však na triviálních školách učili mnohdy vysloužilí vojáci, řemeslníci, muzikanti. Požadováno bylo hlavně, aby byli schopní hudebníci, znalí katechismu a alespoň částečně uměli číst a psát. Počty někteří neznali vůbec.

Venkovské děti byly běžně využívány jako pasácci. Pokud bylo možno pást, byly děti ráno zhruba do desíti hodin a odpoledne od tří do soumraku na pastvě a mezitím si alespoň některé „odskočily“ do školy. Pravidelně pak do školy chodily v zimních měsících.

Účast dětí ve vyučování ovlivňovala nejen roční doba, rozsah jejich pracovních povinností a vlastní zájem rodičů posílat děti do školy. Kde byla nouze, mívalo v rodině jeden pár bot dohromady několik dětí.

Ty se pak musely střídat a do školy šel vždy ten, kdo získal boty.

Vyučování začínalo pravidelně modlitbou, přeríkáním malé a velké násobilky a abecedy.

Foto: Kozlovice - Fojství, Expozice Obecná škola

Školní pravidla: II. část

8. Vstoupivšího do učirny učitele neb hosta pozdrav povstáním a stůj tak dlouho, až se pokyne, abys sedl!
9. Při vyučování buď pozorným a varuj se všeho vyrušování!
10. Nepřinášej do školy věci nepříslušných, zejména cukrovinek!
11. Potřebu tělesnou vykonej, než do školy vstoupíš, přičemž záchodu neznečišti!
12. Za vyučování nejez!
13. K odpovědi se hlas pouze ruku zvedna!
14. Odpovídej nebo čti hlasitě, stoje při odpovědi přímo!
15. Jdeš-li k tabuli nebo ke stolu, pokloň se učiteli, totéž odcházeje!
16. Po vyučování slož své věci beze hluku!
17. Ze školy odcházej dle ustanoveného pořádku!
18. Buď svorným a laskavým!

Školní škamna

S pokorou a láskou sloužím životu

Pokora je tichou moudrostí, která miluje a přijímá své služebné místo s vědomím, že všechno, co máme a děláme, nám daroval život. Pokora nevyhledává uznání, nehonosí se hrdě svou spravedlností ani nevystavuje marnivě na odiv své zásluhy. Svou odměnu má uvnitř, neboť je součástí podstaty života.

Ti, kdo přijmou pokornou skromnost za svou, naleznou moudrost ve svých srdcích, protože pokora je vědomím duše, že tvoří s veškerým životem jednotu. Být pokorným znamená nebrat zřetel na své „já“. Aby se člověk stal pokorným, musí často přetrpět bolest. Skrze bolest však přichází soucítění, moudrost a růst. Bolest může být velkým učitelem, ale pokora podněcuje srdce k přijímání. Pokora zbavuje marnivosti a pýchy a otevírá dveře srdcí, které touží poznat a projevit lásku.

(JOHN COLUMBUS TAYLOR, OKAMŽIKY ZTIŠENÍ)

130. výročí narození

nejvýznamnější osobnosti
Moravského Berouna

Johann Theimer

2. část

Politik a vlastivědný pracovník

starostenské funkci osobně považoval mimo jiné stavbu vodovodu, stavební rozvoj a rozšíření nemocnice, rekonstrukci radnice, opravu obecního domu, zlepšení celkového vizuálního vzhledu města včetně opravy okresní silnice procházející jeho centrem a parkovou úpravu na Křížovém vrchu.

V letech 1920-1933 vedl městské kino a roku 1925 inicioval sběr artefaktů pro zřízení městského muzea, které bylo otevřeno 24. července 1926. Theimerova muzejní činnost do značné míry splývala s jeho péčí o městský archiv. Ten se dochoval v poměrně dobrém stavu a jeho součástí byly a dodnes jsou městská privilegia, městské knihy od 16. století, knihy protokolů městské rady od roku 1753 apod. K 1. dubnu 1940 byl J. Theimer říšským místodržitelem jmenován do funkce pověřence pro záležitost archivů v moravsko-berounském okrese.

V roce 1932 převzal vedení kroniky města. Díky jeho příkladné péči vzniklo úctyhodné dílo čítající 23 objemných svazků velkého formátu. Mimoto sepsal i tři obsáhlé svazky obdobně koncipované školní kroniky, která je současně obecnou historií berounského školství. Založil knihu válečných hrdinů, jež měla v roce 1944 čítat 100 pamětních listů, a usiloval o zřízení jakési okresní síně slávy, která by dokládala dílo a život významných osobností v regionu. Byl iniciátorem, přispívatelem a současně i odpovědným redaktorem vlastivědného listu „Bärner Landchen“. Z Theimerových publikovaných prací je nutno vyzdvihnout především obsáhlou knihu o 772 stranách s názvem „*Heimatbuch für den Bezirk Bärn*“, vydanou roku 1930 Emilem Hykelem v Moravském Berouně. Jako přetisk ji pak roku 1979 v Grosen-Linden vydal spolek Bärner Heimatverein.

V období první republiky byl J. Theimer zcela loajálním občanem. Aktivně se podílel na veškerých státních slavnostech, byl hlavním řečníkem při slavnostním udělení čestného občanství T. G. Masarykovi. Poslední léta života strávil v Plettenbergu v péči své snachy a vnučky Roswithy. Zemřel 21. ledna 1966.

Fotografie, text: Stručné dějiny okresního města Moravského Berouna

„Počestná a uvážlivá rada“ aneb „ctihodný výbor“ zastupující veškeré měšťanstvo

S p r á v a

Nižší soudní pravomoc měl původně fojt. V roce 1409 propustil Petr I. z Plumlova měšťany z poddanství a podřídil Beroun šternberskému soudu. Zápisy v nejstarší městské gruntovní knize, která se nachází v městském archivu, pocházejí z roku 1568. Na základě kupních smluv lze rekonstruovat složení městské rady. Mezi svědky je podepsán rovněž dědičný fojt, který předsedal jednáním. Další podpisy náležely dvěma starostům a pěti nebo také šesti starším přísedícím. Pořadí podpisů bylo stanoveno podle věku uvedených osob. Rada užívala titul „počestná

Ilustrace: Veselé chvíle v životě lidu českého, Čeněk Zíbrt

uvážlivá rada“ a byla zákonným zástupcem města.

Vyšší instancí byl kníže a krajský hejtmán. Funkce starostů a přísedících byly pouze čestné.

Od začátku 18. století bralo město právní naučení od pražské apelační komory. Rozsudky smrti byly vynášeny již v případech velkých krádeží a těžkých zločinů, které jsou dnes trestány pouze vězením. Výkon trestu byl záležitostí obce. Již od roku 1603 měl v Berouně sídlo kat, jenž vykonával své řemeslo pro celé šternberské panství. Roku 1747 Beroun postoupil právo hrdelního soudnictví a výkonu trestu smrti městu Dvorce.

Na základě císařského nařízení proběhla v roce 1787 reorganizace městské rady, která se poté skládala z jednoho starosty a dvou radních. Na místo někdejšího městského písaře byl dosazen syndik, jenž musel mít právní vzdělání a jemuž byl přidělen kancelista. Od roku 1793 Beroun správně náležel pod krajský úřad v Olomouci. Nákladem 3835 zlatých byla roku 1825 přestavěna radnice.

Velké změny, které se rakouského mocnářství dotkly po událostech let 1848 a 1849, byly spojeny také se zásadní reorganizací politické správy. Beroun byl podříděn okresnímu hejtmanství ve Šternberku a císařským výnosem ze dne 14. října 1909 s platností od

1. října byl z politického okresu Šternberk vyčleněn samostatný okres Beroun.

Od 28. října 1918 tvořil Beroun součást československého státu, přičemž vojensky byl obsazen 21. prosince 1918. Na základě mnichovské dohody čtyř mocností z 29. září 1938 byl okres Beroun od Československa oddělen. Ke dni 20. listopadu 1938 zde bylo zavedeno nacionálněsocialistické obecní zřízení, na jehož základě se Beroun stal okresním městem.

Foto: Lidová kultura, národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska
Text: Stručné dějiny okresního města Moravského Berouna

LETNICE

ROZALIE - ZELENÉ SVÁTKY BOŽÍ HOD SVATODUŠNÍ

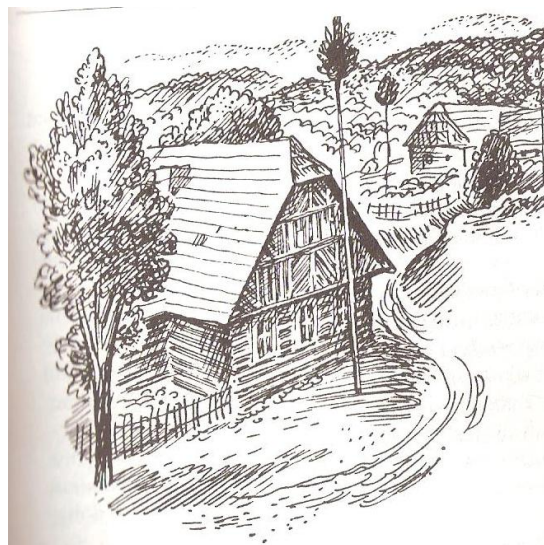
NESEME , NESEME MÁJÍČEK,
UŤAL HO, UŤAL HO JANÍČEK,
PĚKNÝ ZELENÝ, KVĚTY ZDOBNÝ
NÁŠ STROMEČEK

Boží hod svatodušní, zvaný též svátek Seslání Ducha svatého se padesátý den po Velikonocích ve starém zákoně vzpomínal jako den, kdy Mojžíš na hoře Sinaj obdržel desatero. *Rozalie*, neboť o svatodušní neděli byly všechny oltáře bohatě zdobeny růžemi. *Letnice*, *svatodušní zelené svátky*, které mají pohyblivý termín v rozmezí od 10. května do 13. června, uzavírají padesátidenní radostný čas zahrnující i Boží hod svatodušní. Mezi velikonocemi a Božím hodem svatodušním bylo 6 nedělí: 1. *Průvodní-Quasimodogeniti*, 2. *Misericordia*, 3. *Jubilate*, 4. *Cantate*, 5. *Rogate-Křížová*, 6. *Exaudi*. Původní celotýdenní letnice s přísným zákazem polních prací byly postupně zredukovány na 3 dny, v 19. stol. jen na neděli a pondělí. Letniční obřady byly tehdy doprovázeny podobně jako slavnost Božího Těla průvody chrámem, při nichž bývala z chrámové klenby spouštěna holubice dřevěná nebo vypuštěna živá jako symbol Ducha svatého.

Podle místních zvyklostí se na letnice též stavějí máje. Stavěny v tomto termínu mají dům ochránit před bleskem a krupobitím.

Ve výročním cyklu lidových zábav a obyčejů se výrazně odlišuje městská tradice od vesnické. Na venkově se k letnicím vázaly slavnosti královské (královské), z nichž se v některých moravských lokalitách provozuje jízda králů a královničky.

Čeněk Zíbrt: Veselé chvíle v životě lidu českého

Průvod královniček, Ořechov (Brněnsko), 70. léta 20. stol.

S obdobím letnic souvisí vysoký sémiotický status vody. Rituálem byla první koupel v přírodě, návštěva léčivých pramenů, pití z pověstných studánek, jejich čištění a věnění kvítím.

(Lidová kultura, Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska, VI. Vondruška Církevní rok a lidové obyčeje)

Slavnost Těla a Krve Páně

Slaví se 11 dnů po Božím hodu svatodušním v rozmezí od 20. května do 24. června. V českých zemích stejně jako ve většině krajín Evropy, nabyła tato oslava zvláštního rázu. Po určité době byl i svátkem *státním*. *Průvod přijal charakter prosebného procesí za příznivé počasí před nastávajícím létem a za ochranu před přírodními katastrofami.*

Kněz pod baldachýnem (nebesy) nese monstranci ke čtyřem slavnostně vyzdobeným oltářům, postaveným zpravidla před domy významných místních činitelů nebo ve čtyřech rozích na náměstí nebo na prostranství před kostelem. Bíle oděná děvčátka (družičky) obcházejí daný prostor a posypávají z košíků zem okvětními lístky. U oltářů se koná předepsaná pobožnost, pronášejí se modlitby za úrodu a uděluje se požehnání.

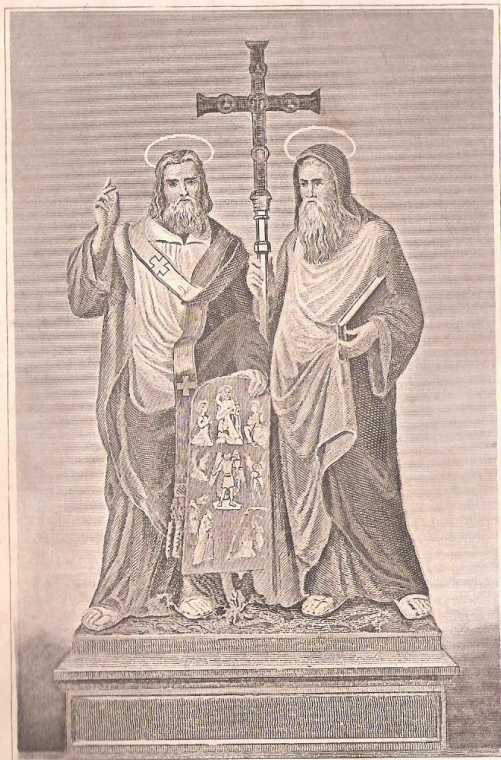
Oltáře se zdobí zelenými břízkami.

V českých zemích byla tradice božítelových průvodů násilně přerušena v 50. letech.

Crha a Strachota

5. července, Den slovanských věrozvěstů

Sv. Cyril a Metoděj

Ilustrace: ÚPLNÝ KANCIONÁL ARCIDIECESE OLOMÚCKÉ (1892)

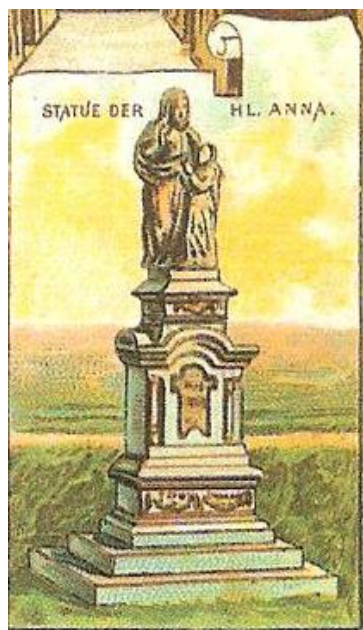
Text z knihy: ZEMĚ DOBRÁ, TO JEST ZEMĚ ČESKÁ

Nejvznešenější slavná knížata nebeská, mocní ochráncové. Veliké slávy jste dosáhli pro veliké a slavné skutky a milosrdenství vaše; vy jste otcové slavní, svatý Crho a Strachoto, neb jste vy národům slovanských zemí zvěstovali přesvatá slova pravé Kristovy víry a Bogoreusa, krále bulgárského, též Svatopluka, krále moravského, s jejich lidem k víře Kristově jste přivedli.

Vás také Pán učinil veliké před obličejem králův, totiž před Michalem, císařem konštantynopolitánským, i před králem bulgárským a moravským.

Svatý Crho, ty jsi zvěstoval také přesvatá slova Bořivojovi, knížeti českému, s kterými jsi jeho i kněžnu Lidmilu s jejich syny a mnoho lidu českého k poznání Krista přivedl: tobě Pán dal korunu slávy a kněžství veliké, neb jsi byl prvním arcibiskupem velehradským. Protožs také ustavičnou péči měl, aby nepřišel hlad na zem českou pro nedostatek slyšení slova Páně.

Takový abys předešel, žáky jsi na kněžstvo světil, kostely zakládal a o to jedině jsi pracoval, aby se zachoval zákon Nejvyššího. Ty jsi byl také původ zázračného obrazu staroboleslavského Rodičky Boží Panny Marie, kterýžto obraz tvou radou a napomenutím svatá Lidmila kněžna u sebe chovala a pobožně ctíla.

Verlag J. N. Derka, Heiligenberg bei Otmütz.

Svatá Anna - Stará Voda

26. a 27. července 2014

Světice, patronka matek, manželství, manželů, rodičů, těhotných a rodičích žen. Těšila se velké účtě zejména mezi neplodnými či bezdětnými manželi, matkami, jimž zemřelo dítě a dívkami, které se toužily provdat. Ochránkyňe chudých, služebníků, horníků, provazníků, ševců, hospodyň a dělnic, cihlářů, pekařů a kožešníků. Přímluvkyňe v nouzi při vodních neštěstích a ochránkyňe proti nemocem.

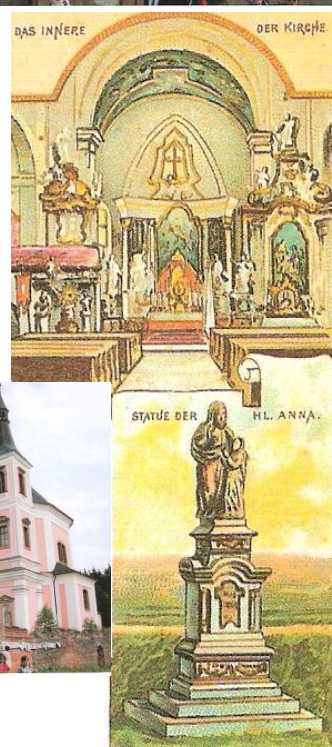

Nejvýznamnějším centrem jejího kultu je bazilika sv. Víta a **mezi nejvýznamnější poutní česká místa s prameny zázračné vody patří dnes již poutní místo Stará Voda**. Den památky světice oslavovali lidé návštěvou kostela, průvody a procesími na poutní místa či k Anenským kaplím. Pracovní klid, slavnostní návštěva

bohoslužeb a oslavy byly příznačné zejména pro ty pracující, kteří Annu pokládali za svoji patronku. Nezbytnou součástí oslav byly i veselice.

*Altwasser
poutní místo
kostel
svaté Anny
Stará Voda*

Verlag J. N. Derka, Heiligenberg bei Olmütz.

Foto: Milena Pavliková a reprint vydán v roce 2001,
z archivu nakladatelství J.N. Derka, Heiligenberg bei Olmütz Jahr 1900

KLARISKY - KAPUCÍNKY VE ŠTERNBERKU

Klášter svaté Anežky české ve Šternberku je ozdobou města a zároveň jeho velkým duchovním pokladem. V naší zemi zatím jediným klášteřem *klarisek-kapucínek*.

Sestry *klarisky-kapucínky* slibují zachovávat řeholi *svaté Kláry*, schválenou papežem Inocencem IV.

Klára se svými sestrami žila v tichu klauzury, aby se věnovala modlitbě, kajícínosti, sesterskému životu a živila se prací vlastních rukou.

Bojovala s papeži o to, aby směla žít opravdu bez vlastnictví - vydána do rukou Boží prozívatelnosti.

Zemřela **11. srpna 1253** v kruhu svých sester jako první žena, která v dějinách křesťanství napsala řeholi pro ženský řád.

Svatá Klára z Assisi 11. srpna

Slavnostní mše svatá se uskuteční v pondělí 11. srpna 2014 v 18.00 v kapli kláštera svaté Anežky České ve Šternberku.

Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna

Hlavní a zároveň jeden z nejstarších mariánských svátků Nanebevzetí Panny Marie v liturgii představuje určité specifikum žehnání rozličných bylin, travin a semen obilí jako prvotin sklizně. Svěcení rostlin v obecném povědomí nositelů tradiční kultury a díkůvzdání za sklizenou úrodu zprostředkovalo Boží požehnání a ve výše položených oblastech i ochranu úrody před sklizní.

Foto: Milena Pavliková
Fara a farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Moravském Berouně

Velikonoce s HANEL COLLEGIEM na zámku v Bruntále

Velikonoční jarmark, lidové tradice, pohádkový muzikál, velikonoční dílny, výstava soutěžních exponátů „Na našem dvorečku“ - výstava domácích zvířat - živá kůzlátka, „Osoblažská paličkovaná krajka“ - komentovaná prohlídka s ukázkou tvorby a na závěr v Audienčním sále komponované pásma lidové poezie a hudby starých mistrů 16.-18. stol. nazvané „Když se hory zelenaly“ v podání souboru Hanel collegium. To byla sobota 12. dubna na zámku v Bruntále.

Bohatá nabídka ukázek lidového umění tradičních řemesel a dovedností umocněna pohádkovým počasím přilákala na zámek překvapující množství návštěvníků.

„Když se hory zelenaly“ - velikonoční říkadla a texty propojené moravskými lidovými písněmi a hudbou starých mistrů s velikonoční tematikou v podání: zpěv - Šárka Světlá Drobnáková, Václav Schafer; příčná, sopránová, altová flétna - Tamara Margholdová a Petra Machková

Čadová - violoncello, oživilo s dětskou hereckou lehkostí a nadhledem sourozenci Anežka, František a Petr Margholdovi. Odměnou pro účinkující bylo nadšené zpívající obecenstvo.

.....a na hradě ve Šternberku

Velikonoční pondělí na hradě ve Šternberku ožilo duchem velikonočního času. Každou půlhodinu od 10:00 až do 15:00 probíhaly prohlídky a po-každé byly zahajovány moravskou lidovou poezií s velikonoční tematikou a velikonočními písněmi 16.-18. stol. Stejně jako v Bruntále i na hradě ve Šternberku nás překvapil obrovský zájem veřejnosti.

Z brašničky

**Bílá sobota
a náměstí v černém**

VELIKONOČNÍ VÝJÍŽDKA

Kontrola parkovného

Moravský Beroun - 19. dubna 2014

Odpocinek a zastávka na náměstí v pravé poledne.

Pohoda a klid.

Dopřejte si
zážitek
monumentality
v bývalém
augustiniánském
klášteře
ve Šternberku
www.handke.cz

Ve Šternberku k vidění sbírka desítek vzácných houslí

Čas houslí: pět století královského nástroje.

To je název výstavy, která se veřejnosti představí v dubnu a potrvá pak až *do konce tohoto roku*. Vzácnější exponáty budou k vidění v *Expozici času*, ostatní nástroje pak návštěvníci budou moci obdivovat v *bývalém augustiniánském klášteře*.

Zájemci se seznámí s historií jejich vývoje, nejznámějšími houslařskými dílnami a poznají rozdíly mezi mistrovskou a manufakturní prací. Chybět nebudou ani současné trendy.

Výstava ukazuje tvarovou pestrost houslí a je rozdělena podle modelů a způsobu výroby.

Město Šternberk, Městská kulturní zařízení, p.o. a Handke občanské sdružení Vás zvou na výstavu

ČAS HOUSLÍ
pět století královského nástroje

EXPOZICE ČASU, č. 19

- více než 50 koncertních a mistrovských nástrojů
- modely dle vzorů Stradivari, Guarneri, Amati...
- historie vývoje houslí, nejznámější dílny

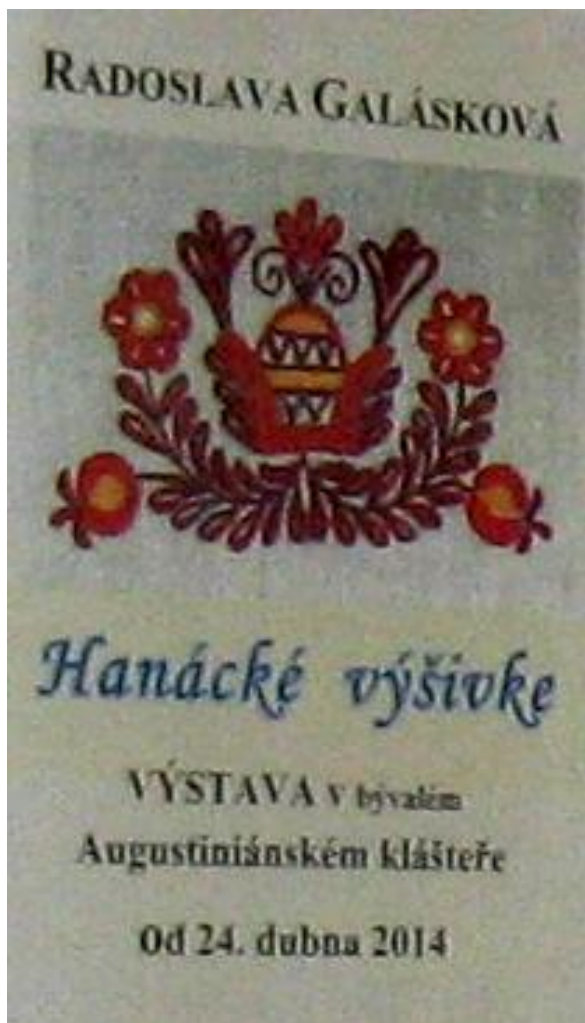
BÝV. AUGUSTINIÁNSKÝ KLÁŠTER, FARNÍ 3

- modely dle vzorů Stradivari, Ruggeri, Stainer...
- 19 školních a koncertních nástrojů

vernisáže 24. dubna 2014 od 16:30 v Expozici času
a od 17:30 v bývalém augustiniánském klášteře

KONTAKT: 736 533 790, expozice@mkzsternberk.cz (Expozice času)
604 591 340, handke@seznam.cz (bývalý klášter)

výstava potrvá do 31. 12. 2014 / více na www.expozicecasu.cz nebo www.handke.cz

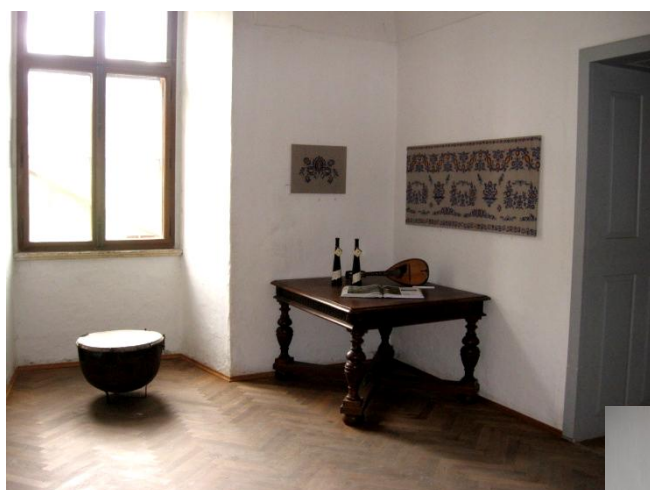
Jedinečnost

Národní hrdost

Tradice

Krása lidového umění

MORAVSKÝ BEROUN MÁ ŠAMPIÓNA

David Dvorský a vítězství v pátém závodě ČP silničářů KALAS CUP na Lipně

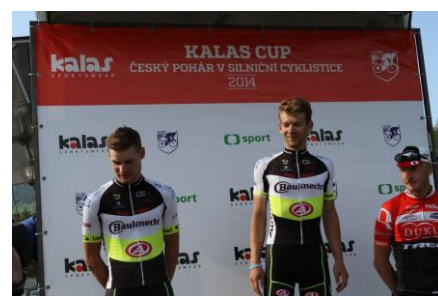
"Závod byl strašně těžký profilem. Velké kopce dlouhé pět kilometrů a právě tam se to nadělilo. Všichni byli v závěru již hodně unaveni, takže to byl spíše spurt na výkonnost a jsem rád, že jsem uspěl. Nebyl to žádný obyčejný závod, ale těžká dřina a těší mě, že jsem to tak dobře zvládl. Je to jeden z mých nejlepších výsledků kariéry," řekl v cíli David Dvorský.

Český pohár mužů 2014 je celoroční soutěž v silniční cyklistice vypsána pro kategorie ELITE, U23 a vybrané juniory ročníku 1996. Soutěž se skládá z 8 silničních závodů. Do celkového pořadí ČP se započítávají všechny závody ČP. Délka jednorázových silničních závodů ČP je stanovená od 140 km do 180 km.

Pátý závod Českého poháru silničářů Kalas Cup 24. 5. 2014 v okolí Lipenské přehrady ovládli jezdci celku Bauknecht-Author a z premiérového vítězství v nejdůležitějším domácím seriálu se radoval **David Dvorský**. Spolu s ním vystoupili na stupně vítězů jeho oddílový kolega Jiří Polnický a slovenský závodník z Dukly Trenčín Maroš Kováč.

Na 151 kilometrů nové a hodně těžké trati se vydalo jen 98 cyklistů a do cíle jich dorazilo pouhých 48.

Výsledky (151 km):

1. Dvorský (Bauknecht-Author) 3:50:31, 2. J. Polnický (Bauknecht-Author), 3. Kováč (SR), 4. Kusztor (Maď.), 5. Hirt (Etixx), 6. Bucháček (Bauknecht-Author) všichni stejný čas, 7. Turek (Favorit Brno) +15, 8. Sistr (Dukla Praha), 9. Brus (Rak.), 10. Hampl (Favorit Brno) +1:29.

Obchod L+R PE FOLIE
v Moravském Berouně na náměstí

Přijďte si vybrat

Je libo malý dárek k narozeninám, ke svátku, za odměnu nebo jen tak pro radost a potěšení? Nebo něco praktického domů?

Příběh jednoho domu

Hanelův dům

Mnoho let se usilovalo o to, aby dům sloužil veřejnosti jako muzeum s galerií, aby občanům a návštěvníkům města připomínal minulost. Ze strany vedení města však nebyl zájem. Staré domy jsou v majetku měst vždy na obtíž. Nejen ve městě Moravský Beroun, ale i ve Šternberku, Olomouci, Přerově a mnoha dalších místech ČR. Než by se prodaly za symbolickou cenu slušným lidem, města do nich nastěhují sociálně slabé a nepřizpůsobivé občany a ti už si v nich udělají doupata. Ta se pak dotují z našich daní a je to škoda.

Nová podoba domu je úctyhodná a obdivuhodná. Škoda jen, že se nezachoval původní charakter staré fasády, oken i podkroví. Ale i tak je Hanelův dům dalším zkrášlujícím objektem na náměstí v Moravském Berouně.

Kopeme studnu, aby z ní mohli pít i jiní

SKAUTSKÁ
ZÁKLADNA
DOMAŠOV
.....aneb
střecha pro
všechny

Objekt se nachází v obci Domašov nad Bystřicí a byl postaven v roce 1906 jako „ferienheim“ - zázemí pro výletníky z Olomouce.

Později v něm byla umístěna místní česká škola. V roce 2003 získal základnu Junák v rámci rozdělení majetku po bývalém SSM. Před tím byla základna 12 let neobývaná.....a dnes?

Kouzelné místo pro vzdělávací, sportovní, společenské a relaxační akce. Vhodné pro soustředění pěveckých sborů, školy v přírodě, svatby, semináře, jazykové a stanové tábory. Základna má celoroční provoz a je vzdálená asi 500m od centra obce v údolí řeky Bystřice, které je vyhlášeno přírodním parkem.

Kapacita základny je 60 lůžek v 10 pokojích po 2 – 7 osobách, tábořiště 40 – 50 míst.

pokoj - horní ležení

Kontakt: Skautská základna Domašov, Ing. Vladimíra Navrátilová, tel. 733 197 067, e-mail: hazel.nut@seznam.cz

Adresa redakce: Šárka Světlá Drobňáková, náměstí 9. května 14, 793 05 Moravský Beroun
www.hanel.wbs.cz, e-mail: sasventa@seznam.cz, tel: 728 051 114
Hanelovy listy vyjdou 4x v roce: březen, červen, září, prosinec